



ת"פ 25638/10/20 - מדינת ישראל נגד האשם מתואלי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 25638-10-20 מדינת ישראל נ' מתואלי(עציר)

לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה:

על-ידי ב"כ עו"ד שלי קוטין

נגד

האשם מתואלי

הנאשם:

על-ידי ב"כ עו"ד אורלי פרייזלר

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין** או **החוק**), ובעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המקורי, שלא במסגרת הסדר טיעון, וממילא - מבלי שגובשה בין הצדדים הסכמה לעניין העונש.

עובדות כתב האישום

2. כתב האישום מחזיק שני אישומים:

על-פי עובדות האישום הראשון, ביום 2.10.2020 סמוך לשעה 04:00, הגיע הנאשם אל "סופר ברכה" בתל-אביב, כשהוא מצויד בסכין, פנה אל המוכר (להלן - **המתלונן**), שאל אותו אם יש אלכוהול ונענה כי מכירת אלכוהול מותרת רק לאחר השעה 06:00. אז, ניגש הנאשם במהירות אל הדלפק, שלף את הסכין שהחזיק מאחורי גבו, אחז בידו הימנית של המתלונן, הצמיד את הסכין אל צווארו של המתלונן בכוונה להפחידו ודרש ממנו את הכסף שבקופה באומרו, בין היתר: "יאללה בן זונה זה שוד, תפתח את הקופה לפני שאני שוחט אותך".

בתגובה, תפס המתלונן בידו של הנאשם, אשר אחזה בסכין, ומשך אותה עד שהצליח להשתחרר מאחיזתו של הנאשם. בשלב זה, החל הנאשם לנופף בסכין אל מול המתלונן ואמר לו בכוונה להפחידו: "פתח את הקופה, תביא את הכסף". המתלונן נסוג לאחור והנאשם ניסה לתפוס אותו בזמן שהוא מנופף לעברו בסכין. המתלונן הפציר בנאשם לעזוב אותו ואף ציין בפניו כי המקום מצולם.

בתגובה, הכה הנאשם בקופה באמצעות הסכין פעמים אחדות והחל למשוך בכוח את מגירת הכסף של הקופה. בשלב זה נכנס הנאשם אל מאחורי הדלפק ובעודו אווז בסכין שב ודרש מהמתלונן לפתוח את הקופה באומרו: "תפתח, הכל יהיה בסדר... תפתח". המתלונן נסוג לאחור תוך שהוא מרים ארגז כדי להגן על עצמו מפני הנאשם.



הנאשם ניסה לפתוח את המגירה באמצעות הסכין ומשלא הצליח תלש אותה ממקומה ונטל אותה.

או אז הבחין הנאשם במכשיר הטלפון הנייד של המתלונן ודרש אותו תוך שהוא מתקרב אל המתלונן ושב ומניף את הסכין לעברו, אולם המתלונן לא שעה לדרישתו והדף את הנאשם מהדלפק. הנאשם יצא מהדלפק כשהמגירה בידו, ודרש מהמתלונן לפתוח אותה עבורו. המתלונן השיב לו כי המגירה אינה מחוברת לחשמל ולכן אין הוא יכול לפתוח אותה. הנאשם נמלט מהמקום עם המגירה שהכילה כסף מזומן בסך 2,295 ₪.

על בסיס האמור לעיל, הורשע הנאשם כאמור בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות.

על-פי עובדות האישום השני, ביום 7.10.2020 סמוך שעה 21:17, הגיעו שוטרים לביתו של הנאשם בתל-אביב כדי לעצור אותו מכוח צו מעצר. כשפתח הנאשם את דלת הבית, הודיעו לו השוטרים כי ברשותם צו מעצר נגדו ושאלו לשמו. בכוונה להפריע לשוטרים ולהכשילם בעת ביצוע תפקידם, השיב הנאשם כי שמו מוחמד. או אז אחד השוטרים ביקש מהנאשם להציג תעודה מזהה. משהתמהמה בתגובתו - אמר לו שוטר אחר כי הוא מזהה אותו כהאשם.

על בסיס האמור לעיל, הורשע הנאשם כאמור בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

טיעוני הצדדים לעונש

3. התובעת, עו"ד שלי קוטין, עמדה בטיעוניה על כלל הנתונים הרלוונטיים לקביעת מתחם עונש הולם ובכלל אלה: חומרת מעשיו של הנאשם אשר כונו כלפי עובד חנות נוחות המהווה טרף קל בשעת ליל מאוחרת באמצעות סכין; הפגיעה בערכים המוגנים; פוטנציאל הנזק הטמון במעשים; הנזק הקונקרטי שנגרם בפועל הן למתלונן והן לחנות; והתכנון שקדם לאירוע.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - נטען, כי הגם שהנאשם הודה בכתב האישום המקורי ולקח אחריות, יש ליתן לנתון זה משקל מועט וזאת בהינתן עברו הפלילי של הנאשם הכולל 14 הרשעות קודמות במגוון רחב של עבירות, בין היתר אלימות, רכוש, רכב וסמים. התובעת סקרה בהרחבה את עבירות השוד שביצע הנאשם לאורך השנים, כשחלקן בוצעו בהיותו אסיר ברישיון ובזמן שתלויים נגדו מאסרים מותנים. לטענתה, גיליון הרשעותיו של הנאשם מלמד כי הנאשם הפך את השוד המזוין לדרך חיים ולא השכיל לנצל את ההזדמנויות הרבות שניתנו לו לאורך השנים לגמילה ושיקום.

עוד הוסיפה התובעת כי הנאשם ביצע את העבירות נשוא כתב האישום שבעניינו בהיותו אסיר ברישיון, ובעוד מאסר מותנה בן 18 חודשים תלוי ועומד נגדו. בהקשר זה נטען, כי הנאשם למד במרוצת השנים כי משתלם לו להודות ולקחת אחריות מאחר שהוא זוכה שוב ושוב להתחשבות, להזדמנויות ולהקלות בעונשים המוטלים עליו, כך שגם אם הודאת הנאשם ניתנה מבלי שגובש הסדר טיעון ומבלי שניתנה הבטחה כלשהי מטעם המדינה - הרי שהיא נעדרת כל אלמנט של הפנמה נוכח מוטיב החזרתיות העולה מגיליון הרישום הפלילי.

וכך התובעת:

"בעצם מ-2012 ועד היום הגענו לנקודה בה הנאשם צריך להבין שדי, ממצים איתו את הדין. קיבל הזדמנויות, הוכיח שלא מנצלן, ואין לו מורא מפני הדין. לעבור עבירה מעין זו כשאתה בסיכון של עונש מאסר בגיל העבירה, תקופת רישיון ארוכה, מאסר על-תנאי בן 18 חודשים, ואין דין ואין דיין ובטח אין



מורא (פרוטו' עמ' 12 שו' 23-26).

לפיכך, נטען כי הצורך בהרתעת הנאשם והצורך להגן על האינטרס הציבורי גוברים באופן חד-משמעי על כל שיקול או צורך אישי של הנאשם ויש ליתן להודאתו משקל נמוך באופן יחסי.

על בסיס הטיעונים שפורטו והפסיקה שהובאה, עתרה התביעה לקביעת **מתחם עונש הולם הנע בין 3 שנות מאסר ל- 6 שנות מאסר**, ולמיקום הנאשם ברף העליון של המתחם לו עתרה, לצד עונש מאסר מותנה, פיצוי למתלונן והפעלת המאסר על-תנאי כולו במצטבר.

4. הסניגורית, עו"ד אורלי פרייזלר, ציינה בפתח טיעוניה כי כתב האישום בו הודה הנאשם לא עבר כל תיקון או הקלה והוא טומן בחובו מספר נסיבות המלמדות על מסוכנות מופחתת מזו אשר טוענת לה התביעה. לדבריה, כתב האישום מלמד כי המתלונן לא חשש מהנאשם על אף השימוש בסכין, וזאת משום שהוא תפס בידו של הנאשם וניסה למשוך ממנה את הסכין, ובהמשך אף הדף את הנאשם פעמיים. כמו כן, במהלך ביצוע העבירה, אמר הנאשם למתלונן "אל תדאג יהיה בסדר". בסופו של דבר, לא נגרמו למתלונן פגיעות או פציעות והנאשם לא נקט באלימות כלפי המתלונן.

לטענת הסניגורית, אין המדובר בעבירה מתוחכמת או בתכנון מוקדם - הנאשם נכנס לחנות כדי לקנות אלוהות ובתגובה לתשובת המתלונן האירוע התפתח לשוד. עוד נטען, כי אין המדובר בשוד שהניב תמורה כספית גבוהה.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נטען כי בעברו ילדות קשה ומוזנחת ונסיבות חיים עצובות ומורכבות. ההתדרדרות במצבו נבעה מעיסוק אינטנסיבי בפיתוח הגוף שכלל שימוש בסטרואידים וחומרים נוספים עד שהתמכר לסמים והדרך לביצוע העבירות נסללה במהרה. ניתן לראות בגיליון הרשעותיו של הנאשם תקופות ארוכות בהן הנאשם לא ביצע עבירות וניהל אורח חיים נורמטיבי. עבירות השוד הקודמות שביצע לא היו מתוחכמות והניבו סכומים קטנים ומעידות בעיקר על כך שמדובר בעבירות אימפולסיביות של אדם שנמצא בסיטואציה קשה ולא רציונאלית. לכך מתווסף קושי נוסף הנופץ בהתמודדותו עם מות אמו, אשר הייתה האדם הקרוב אליו ביותר, ובגינו נערכה לנאשם הערכת אובדנות; וכן היותו חולה באפילפסיה.

הסניגורית אף ציינה לזכות הנאשם כי הודאתו לא באה בעקבות תיק "סגור ונעול" ראייתית, אלא חרף קשיים ראייתיים שהתגלו ועל אף סוגיית הזיהוי שהתעוררה - שראוי היה שיתבררו במסגרת הליך הוכחות ועל כן יש ליתן להודאתו משקל מוגבר לקולא.

עוד עמדה הסניגורית על ניסיונות השיקום הרבים שערך הנאשם לאורך השנים במהלך תקופות מאסרו, כאשר לאחרונה חל לדבריה מפנה משמעותי בגישת הנאשם, אשר הביע רצונו להשתלב במסגרת טיפולית, וזאת בעקבות ביקור ילדיו אותם לא ראה תקופה ממושכת. לדבריה, מדובר בנאשם בן 47 שמעוניין להשתחרר בגיל 50 ולערוך שינוי חיובי בחייו. הסניגורית אף הגישה שורה של מסמכים שנערכו על ידי שב"ס, המשקפים את הליכי הטיפול והשיקום שעבר הנאשם בתקופות מאסרו.

אשר לאישום השני נטען, כי מדובר באישום מינורי נעדר משקל ממשי מבחינה עונשית.

על בסיס הטיעונים שפורטו והפסיקה שהובאה, ובשים לב לעובדה שנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי ממושך בן 18 חודשים, עתרה ההגנה לקביעת **מתחם עונש הולם הנע בין 24 חודשי מאסר ל- 48 חודשי מאסר**,



ולמיקום הנאשם ברף התחתון תוך הפעלת המאסר על-תנאי כולו בחופף.

5. הנאשם בדברו האחרון לעניין העונש ציין:

"אני מבין שנכשלתי עוד פעם. באמת שניסיתי ועשיתי הליך מאוד ארוך בבית הסוהר, אבל "לא הלך". אני מדבר ומתרגש. אני אומר לבית המשפט זה המאסר האחרון. אני עכשיו מתחיל את העצמאות שלי (בוכה...). אני רוצה להתחיל מחדש, וזה לא מובן מאליו. אני רוצה לנסות להצליח ואני אצליח".

דין והכרעה

6. כאמור, כתב האישום אוחד שני אישומים, כאשר לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי משקלו העונשי של האישום השני שעניינו הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו צריך להיות חופף לעונש שיוטל על הנאשם בגין העבירה שביצע באישום הראשון. בנסיבות אלה ושעה שמדובר בעמדתם המשותפת של הצדדים, לא ראיתי להרחיב בעניינו של האישום השני, ואסתפק בכך שאצוין כי עמדתם של הצדדים מקובלת עליי.

אשר על כן, הדיון שלהלן יתמקד בעבירה שביצע הנאשם במסגרת האישום הראשון.

מתחם העונש ההולם

7. בתי המשפט עמדו פעמים רבות על החומרה הגלומה בעבירות השוד, במיוחד כאשר אלו נעברות בשעת לילה מאוחרת ומבוצעות כלפי עובדי לילה אשר חשופים לזדון הזולת, ובפרט כאשר המעשה כרוך בשימוש בנשק קר (ראו למשל: ע"פ 212/14 יעקב נ' מדינת ישראל (11.8.2014); ע"פ 4133/13 עטיה נ' מדינת ישראל (6.1.2014); ע"פ 9157/10 אגבריה נ' מדינת ישראל (15.1.2012); ע"פ 9647/09 שור נ' מדינת ישראל (14.10.2010)).

מתחם העונש ההולם בענייננו צריך ליתן ביטוי לפגיעה באותם ערכים מוגנים של שמירה על ביטחון הציבור ורכושו. כפי שצינתי לא אחת, עובדי חנויות הנוחות מהווים פעמים רבות "טרף קל", ויש ליתן משקל מיוחד לפגיעה בערכים המוגנים שעה שזו מתרחשת כנגד אותם עובדים ובאמצעות סכין.

זאת ועוד, כאשר עבירת שוד מבוצעת באמצעות נשק קר, הנזק הפוטנציאלי ברור, וכך גם הנזק הקונקרטי (מעבר להיבט הרכושי), וזאת בהינתן האימה האוחזת כל אדם בסיטואציה מעין זו, והדברים ברורים. סבורני כי נתונים אלה, שהם בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, משליכים על מתחם העונש ההולם.

8. בהתייחס לפסיקה הנוגת, ומתוך כלל פסקי הדין שהוצגו על-ידי הצדדים ופסקי דין נוספים, ראיתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

א. ע"פ 5780/13 אבו נ' מדינת ישראל (16.7.2014) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין בכך ששדד חנות מכולת של המתלון, כבן 64, והצטייד לשם כך בסכין פינית. המערער נכנס לחנות בשעת ערב כשפניו וידיו מכוסים על מנת שלא ניתן יהיה לזהות אותו, ובשעה שהמתלון היה לבדו, פנה אליו כשבידו סכין שלופה והורה לו למסור את הכסף. בהמשך, הצמיד את הסכין לצווארו של המתלון, חזר על הדברים והמתלון מסר לו את הכסף. בשלב מסוים הניח המערער את הסכין על הדלפק. אז, נטל אותה המתלון והניפה לעבר המערער, אשר נמלט מהחנות עם הכסף. בית המשפט



המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 3 ל- 6 שנות מאסר** והשית על המערער **עונש של 52 חודשי מאסר**, לצד עונשים נלווים ופיצוי למתלונן בסך 15,000 ₪. ערעור שהוגש על חומרת העונש התקבל. בית המשפט העליון קבע כי "**המתחם שנקבע במקרה דנא החמיר עם המערער יתר על המידה... לטעמי ראוי היה לקבוע במקרה דנא מתחם ענישה בטווח שבין 30 לבין 60 חודשים**", ובהתאם, הפחית את העונש ל- **45 חודשי מאסר בפועל**.

ב. ע"פ 6001/13 **קסה נ' מדינת ישראל** (29.1.2014) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות בכך שהגיע בשעה 03:00 לפנות בוקר לחנות נוחות כשהוא שתוי ומחזיק על גופו סכין מתקפלת וביקש לקנות בקבוק בירה. משסירב המוכר למכור לו בקבוק בירה, שלף המערער מכיסו את הסכין, הניף אותה כלפי המתלונן, איים עליו בתנועות של דקירה ודרש ממנו בצעקות ובקללות שייתן לו כסף. המתלונן, שהיה אחוז פחד מהמערער, לא הצליח לפתוח את הקופה ועל כן הוסיף המערער לאיים עליו באמצעות הסכין, ואף עיקם את אצבעותיו והשליך עליו מוצרים שונים ולבסוף נמלט מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 2 ל- 5 שנות מאסר בפועל**, והשית על המערער **עונש של 33 חודשי מאסר**, לצד עונשים נלווים ופיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

ג. ע"פ 7459/12 **שיבר נגד מדינת ישראל** (20.6.2013) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של שוד מזוין בכך שנכנס בסביבות השעה 4:00 לפנות בוקר לחנות נוחות כשפניו מכוסות, הציג למוכר בחנות סכין שהייתה ברשותו, מסר לו שקית ניילון והורה לו למלא בה את תכולת הקופה. לאחר שהמתלונן מסר למערער את השקית עם תכולת פדיון הקופה על סך 900 ₪, הכניס המערער לשקית כמאה קופסאות סיגריות. טרם יציאתו מהחנות התרה המערער במתלונן שלא ללחוץ על לחצן המצוקה ואיים עליו שהוא יודע איפה הוא גר. בית המשפט המחוזי השית על המערער עונש של 30 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון הקל בעונשו והשית עליו **24 חודשי מאסר בפועל** בשל הליך שיקום שעבר.

ד. ת"פ 16318-08-20 **מדינת ישראל נ' בירהון** (13.4.2021) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות בכך שנכנס בשעה 02:35 לקיוסק, כשהוא רעול פנים ובחזקתו סכין, ניגש אל עמדת המכירה, דחף את המוכרן לעבר הקופה והורה לו בצעקות תוך כדי איום בסכין וביצוע תנועות דקירה לכיוון גופו ופניו, לפתוח את הקופה. עקב כך, פתח המתלונן את הקופה והכניס לתוך שקית כ-1500 ₪ שהיו בתוכה. במקרה זה קבעתי **מתחם ענישה שנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר** וגזרתי על הנאשם 33 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ה. ת"פ 15251-11-19 **מדינת ישראל נ' אל ח'ורי** (15.2.2021) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות והיזק בזדון. בנוסף, צירף הנאשם תיק נוסף במסגרתו הורשע בעבירות סמים. על פי עובדות כתב האישום הרלוונטי לענייננו, נכנס הנאשם בשעת לילה מאוחרת לחנות נוחות כשעל ראשו קסדת אופנוע וכשהוא מחזיק אקדח דמה, ניגש אל קופת החנות, דרש מאחד העובדים כסף ונטל מהקופה שטרות בסך כולל של אלפי שקלים. כשהעובד הבחין כי מדובר באקדח דמה, קרא ליתר העובדים לסייע בידו. הנאשם ניסה להימלט כשהוא מאיים על עובד אחר באמצעות האקדח אולם עובדי המקום רדפו אחריו ונאבקו עמו על מנת להשיב את הכסף שגנב. במהלך המאבק הצליח אחד העובדים לקחת מהנאשם שטרות בסך 4,000 ₪ והנאשם נמלט מהמקום. אלא ששתי דקות מאוחר יותר שב הנאשם למקום, נטל בקבוק זכוכית, ניפץ אותו ואיים באמצעותו על עובד החנות אגב הנפת שבר הבקבוק לעברו. בשלב זה ניגש הנאשם לקופה שהופקדו בה 1,250 ₪, תלש אותה ממקומה, נשא אותה ונמלט מהמקום. בגין אירוע זה קבעתי **מתחם ענישה שנע בין 30**



ל- 60 חודשי מאסר וגזרתי על הנאשם עונש כולל של 41 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, בגין שני כתבי האישום.

ו. ת"פ (מרכז) 27097-08-19 **מדינת ישראל נ' צ'חברידזה** (6.1.2021) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות בכך שנכנס בשעת לילה לחנות, כשפניו מכוסות באופן חלקי ובידיו סכין באורך כ- 20 ס"מ, התקרב אל הקופאית שאותה עת ספרה את הכסף בקופה, נצמד אליה, אחז בכסף ומשכו מידיה. הנאשם החל לצאת מהחנות אולם המתלוננת תפסה בחולצתו על מנת למנוע את בריחתו. בתגובה דחף אותה הנאשם, וכתוצאה מכך המתלוננת נפלה על רצפת החנות ונחבלה ברגלה. הנאשם נמלט מהמקום כשברשותו סך של כ- 23,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **45 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים ופיצוי למתלוננת בסך 7,500 ₪. נכון למועד זה לא הוגש ערעור על גזר הדין.

ז. ת"פ (חיפה) 3469-02-17 **מדינת ישראל נ' לוי** (20.6.2017) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות בכך שנכנס לחנות נוחות כשהוא מסתיר על גופו סכין, ניגש למתלוננת שעמדה מאחורי דלפק הסמוך לקופת החנות, כיסה את פיו בחולצתו והורה למתלוננת למסור לידיו את הכסף המצוי בקופה, תוך שהוא מכוון לעברה את הסכין ומאיים עליה באמצעותה. הנאשם נטל מהקופה סך של 1,688 ₪ ונמלט מהחנות. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **36 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים (ולאחר הפעלת מאסר על תנאי - 54 חודשי מאסר בפועל).

9. לאור האמור לעיל, ראיתי לקבוע **מתחם ענישה הנע בין 30 חודשי מאסר ל- 60 חודשי מאסר**.

קביעת העונש ההולם

10. בבואי לבחון את העונש המתאים לנאשם, נתתי משקל לנתונים הבאים:

הנאשם נטל אחריות על מעשיו עת הודה בעובדות כתב האישום המקורי והביע חרטה ורצון לפתוח בדרך חדשה, ויש בכך כדי להעניק לו הקלה מסוימת בעונש בשל הפנמת הפסול הגלום בהודאה ונוכח החיסכון בזמן הציבורי.

עת נגזר דינו של אדם, לעולם יש משקל ממתן לרכיב קבלת האחריות, אך במקרה דנן, ובמיוחד על רקע נתוני המורכבים של הנאשם ועברו הפלילי המכביד (הכולל מאסר מותנה בן 18 חודשים) ראיתי ליתן משקל מוגבר להודאה שניתנה כאמור על יסוד כתב האישום המקורי ושלא על דרך הסדר טיעון או הבטחה לענישה מקלה.

כמו כן, נתתי דעתי לנתוני האישיים והמשפחתיים של הנאשם, למצבו הבריאותי (כעולה מהמסמכים שהוגשו לאחר הטיעונים לעונש) כפי שאלו פורטו על ידי הסנגורית, ובפרט לקשיים שחוה בעקבות אבדן אמו. אף שברור כי ההליך השיקומי לא השיג את המטרה הראויה של ניהול אורח חיים יצרני ונורמטיבי, סבורני כי יש משקל מסוים, גם אם לא רב, למאמציו של הנאשם להשתקם, כפי שאלו השתקפו באסופת המסמכים שנערכה בשב"ס.

לצד השיקולים האמורים שהם בבחינת שיקולים ממתנים, אין ספק כי יש לשקול לחובת הנאשם את עברו הפלילי המכביד הכולל הרשעות במגוון עבירות (שתי עבירות של שוד, קשירת קשר לביצוע פשע, איומים, החזקת סכין,



הפרעה לשוט (ועוד) וריצוי תקופות מאסר לא קצרות (7 חודשים; 6 חודשים; 4 שנים; 8 חודשים; 58 חודשים). העובדה כי המעשה הנוכחי בוצע עת היה הנאשם אסיר ברישיון מוסיף מימד נוסף של חומרה ומשליך על העונש המתאים לנאשם. נתתי דעתי לטיעון הסניגורית לפיו הרשעותיו של הנאשם, הגם שאינן בעבירות קלות, משקפות מעשים ספונטניים ואימפולסיביים, נעדרי תחכום כלשהו, אך עדיין - מדובר במעשים חמורים בגינם ריצה הנאשם עונשי מאסר לא קצרים. יש אף ליתן את הדעת לעובדה כי בעקבות הרשעותו הנוכחית של הנאשם, הופקעה תקופת הרישיון העומדת על 16 חודשים.

באשר למאסר מותנה - אכן, מדובר במאסר מותנה חריג במשכו, אך לא ניתן לומר כי לא הייתה הצדקה להטילו נוכח נתוניו של הנאשם ומוטיב החזרתיות המאפיין את התנהלותו. לאור האמור, דומני כי חפיפת 6 חודשים לעונש שיוטל תהא בבחינת צעד מידתי ומאוזן, שייתן ביטוי נוסף להודאת הנאשם וקבלת האחריות.

11. לאור האמור לעיל ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 46 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ב. אני מפעיל את המאסר המותנה בן 18 החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 37845-03-16 באופן שתקופה בת 12 חודשים תרוצה במצטבר ותקופה בת 6 חודשים תרוצה בחופף למאסר שהוטל בסעיף א'.

סה"כ יריצה הנאשם 58 חודשי מאסר בניכוי תקופת מעצרו שבין יום 7.10.2020 ועד יום 11.10.2020 (היום בו הופקע רישיון האסיר של הנאשם).

תקופה המאסר בת 58 החודשים, בניכוי ימי המעצר, תרוצה באופן מצטבר לענישה שהוטלה על הנאשם בת"פ 37845-03-16.

ג. 12 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות נגד הגוף מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון.

ה. פיצוי למתלונן בסך 2,500 ₪ אשר ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.8.2021 ועד לסיום התשלומים. התביעה תדאג להודיע למתלונן על זכאותו לפיצוי והצורך למסור פרטיו למזכירות בית המשפט.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת התביעה ו/או קצין משטרה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ג אייר תשפ"א, 05 מאי 2021, במעמד הצדדים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**

עמוד 7

